

№8 (14 листопада 2014)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	2
ЕКОНОМІКА.....	3
ЕНЕРГЕТИКА.....	5
СОЦІОЛОГІЯ.....	6
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	7

НОВА КОАЛІЦІЯ МОЖЕ СТАНОВИТИ КОНСТИТУЦІЙНУ БІЛЬШІСТЬ У ВЕРХОВНІЙ РАДІ

Якщо ми говоримо в цілому про політичний контур коаліції, то зрозуміло наступне: оскільки більшість партій, які пройшли за партійними списками, належать до проєвропейського мейнстріму в нашій політиці, коаліція повинна носити саме такий характер. Будь-яка спроба будь-якої партії з цього сегменту створити коаліцію з партією або кандидатами, які представляють попередню владу – Партію регіонів, була б сприйнята суспільством однозначно негативно. Це було б просто зрадою тих ідей, за які люди боролися на Майдані, і повністю суперечило б тому, з чим партії йшли на вибори. Тому коаліція формуватиметься на основі політичних сил цього напрямку.

Якщо говорити про кількісний склад коаліції з урахуванням мажоритарщиків, то коаліція могла би бути чималою для стабільного функціонування, тобто налічувати 200-260 депутатів постійно. Можливо і формування конституційної більшості. Адже якщо відштовхуватися від

кількості опозиційних депутатів, то їх чисельності не вистачить для блокуючого пакету, щоб завадити сформувати конституційну більшість.

Вже зрозуміло, що процес формування коаліції не буде простим і однозначним, тому що є різного рівня амбіції політичних сил, які лідирують на виборах. Амбіції, які пов'язані з тим, аби коаліція формувалася на основі саме їхніх побажань і умов. Це буде предметом консультацій між основними гравцями ще впродовж певного часу, лише потім можна буде визначитися, які саме партії увійдуть до коаліції.

Думаю, що «Батьківщина» і «Самопоміч» увійдуть до складу коаліції, адже було б нелогічно політичним силам, які декларують ті ж ідеї, не увійти до неї і відмовитися від відповідальності за діяльність уряду і можливості реалізувати свої програмні цілі.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

ПАРТІЇ ЛЯШКА ПОЩАСТИЛО, ЩО ВИБОРИ ДО ПАРЛАМЕНТУ ВІДБУЛИСЯ ТАК РАНО

Якщо розглядати «Радикальну партію», то тут потрібно казати про особистість Ляшка, який і на президентських виборах показав дуже хороший результат. Тут також можна говорити про те, що в останні тижні перед виборами рейтинг цієї партії навпаки знижувався. Тому їм пощастило, що вибори відбулися так рано. Це була затребувана партія на рівні гасел, але на досить довгому часовому відрізку самих лише гасел вже замало. Виборець хоче побачити підкріплення цих гасел діями.

Якщо говорити про не проходження «Свободи» то треба розуміти, що її попередні феноменальні результати (у 2012 році) – це був результат голосування не лише їхнього ідеологічного електорату, а й електорату вкрай протестного, проти режиму Януковича. Саме ці виборці і

сподівалися, що «Свобода» протистоятиме, якщо потрібно, навіть фізично, режиму Януковича. Зараз, коли така потреба відпала, залишився лише ідеологічний електорат «Свободи». І, як бачимо, незважаючи на досить високий результат, цього не вистачило для проходження до парламенту.

Падіння ж рейтингу Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», порівняно з попередніми виборами пояснюється тим, що зараз це абсолютно інша політична сила. Сьогодні значна кількість кандидатів, які тоді були від «Батьківщини», є членами партій-переможців – вони і в «Народному фронті», і в «Блоці Петра Порошенка». Тобто насправді цей рейтинг нікуди не зник. Можна сказати, що сумарно, якщо взяти депутатів вихідців з «Батьківщини», він навіть зріс. Просто найбільш підтримувані люди з «Батьківщини» на цих виборах були представлені насамперед у «Народному фронті». Те, що «Батьківщина» в такому вигляді і в таких умовах пододала п'ятивідсотковий бар'єр, на мій погляд, це радше щасливий збіг обставин.

Повна версія [тексту](#)

Директор соціологічної служби
Центру Разумкова
Андрій БИЧЕНКО

РЕЗУЛЬТАТ «БЛОКУ ПЕТРА ПОРОШЕНКА» СПРИЧИНЕНИЙ НЕВДАЛОЮ РОБОТОЮ ШТАБУ

«Народний фронт» Арсенія Яценюка обійшов «Блок Петра Порошенка» через те, що у президентської партії була провальна робота штабу. Команда «Блоку Петра Порошенка» залишалася невидимою, тому населення голосувало особисто за Порошенка.

У Порошенка була можливість отримати значно кращі результати, але його велика помилка в тому, що його штаб, окрім як популярності самого Петра Олексійовича, нічого не демонстрував. Так, Порошенко дійсно має високий рівень довіри від населення, і лише на цьому й базувалося рішення більшості виборців віддавати голос за «Блок Петра Порошенка» чи ні. Тобто результати

голосування – це заслуга особистого статусу Порошенка, а не його партії.

Своєю чергою «Народний Фронт» і «Самопоміч» в останні тижні до виборів демонстрували дуже позитивну динаміку підтримки, їхній рейтинг постійно зростав завдяки тому, що окрім перших осіб партії, була показана також команда, нові обличчя, які можуть зробити щось у новому парламенті, тому їх результати цілком передбачувані.

Повна версія [тексту](#)

Директор соціологічної служби
Центру Разумкова Андрій БИЧЕНКО

Національна безпека і оборона

ПІСЛЯ «ВИБОРІВ» НА ДОНБАСІ ЗРОСЛА ЙМОВІРНІСТЬ НОВОГО ВІЙСЬКОВОГО НАСТУПУ РОСІЇ

Необхідно дуже ретельно оцінити можливі наслідки тих «виборів», які відбулися на захопленій сепаратистами території Донбасу, адже це черговий і дуже серйозний крок до подальшої ескалації ситуації на сході України.

Також не треба створювати собі ілюзій з приводу впливу санкцій ЄС у короткостроковій перспективі на політику Росії. Попри те, що дійсно є певні ознаки того, що ці санкції мають ефект, але, разом з тим, вони не досягнули головної мети – це зміни в політиці Росії. Тобто поки що санкції мають прямий ефект на російську економіку, але іноді зворотний ефект спостерігається у зовнішній політиці. Тому що дії Росії стають дедалі агресивнішими, і наразі навряд чи хтось може сказати, що у найближчій перспективі зовнішня політика Росії зміниться на краще завдяки лише санкціям.

На сьогодні незаперечним фактом є те, що російські війська знаходяться на території України.

Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК

А після так званих виборів імовірність широко-масштабного наступу з боку Росії ще більше зросла. Це може бути зроблено на запит так званої демократично обраної влади [у «ДНР» та «ЛНР»] під виглядом миротворчих сил Росії або на отримання військової допомоги з боку Росії.

Я вважаю, що найголовніше, щоб українська влада і суспільство не тішили себе ілюзіями і не намагалися переконати себе і всіх навколо про те, що зараз у нас перемир'я. Щоденно гинуть люди, щоденно йдуть доповіді про те, що нараховуються можливості бойовиків, зокрема за рахунок російських військовослужбовців-добровольців, російської зброї для нанесення удару у будь-який момент. Найголовніше те, що та сторона серйозно готується до війни. Росія може напасти як найближчим часом, так і з настанням тепла у наступному році, коли підсохнуть поля і дороги.

Звичайно, важливі часові рамки, але головне пам'ятати про те, що війна чи перспектива наступної ескалації як залежить, так і не залежить від української сторони. Тобто ініціатива зберігається за тією стороною, а від нас залежить те, чи ми дозволимо, щоб це для нас стало знову несподіванкою, чи ми будемо готові запобігти, або дати гідну відсіч.

Повна версія [тексту](#)

РОСІЇ ПОТРІБЕН НЕОБМЕЖЕНИЙ КОНТРОЛЕМ СУХОПУТНИЙ ДОСТУП ДО КРИМУ

Проведення виборів на непідконтрольній українській владі території 2 листопада, а не 7 грудня як визначено Законом України, ще раз підтверджує, що планування операції проводиться не на Донбасі, а в Москві. Проведення виборів у грудні для Путіна – надто пізно. Йому вже зараз треба пробивати коридор до Криму. Продовження мирних переговорів за сценарієм, написаним у Києві, нікого не влаштовувало і не могло влаштувати. Саме через це обстріли не припинялися весь цей час. Путін намагається використати цю ситуацію та перевести її в гарячу фазу – почати (або зімітувати) наступ на кількох напрямках, у т.ч. Кримському. І вже на нових умовах – не умовах «особливого» статусу для Донбасу, а ризику появи жертв під Маріуполем – планує змусити Порошенка сісти за стіл переговорів і домогтися запровадження транзитного коридору до Криму.

Прийняття ж Росією попереднього «мирного плану» пов'язано з тим, що у неї не було достатньо

сили для розвитку успіху під Іловайськом. Путін завжди застосовує той набір сил, який йому потрібен у певний момент. Він міг поставити карту на наші вибори – провести в парламент своїх людей, дестабілізувати ситуацію в кількох населених пунктах. Йому також було потрібно провести перегрупування тих сил, які вже є на Донбасі. При цьому він не втратив обличчя перед Заходом, відмежувався від прямих звинувачень, що саме за участі Росії відбувається посилення цього угруповання. Є багато факторів. Наявність чи відсутність одного «пазлика» міняє всю картинку.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ВАЖЛИВО СТОРИТИ В УКРАЇНІ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ, А НЕ ПРОВЕСТИ ПІАР-КАМПАНІЮ

З інтерв'ю про перспективи залучення іноземних інвестицій в Україну.

– Наскільки критичним є зниження нині інвестиційної активності в Україні та які стимули, на Вашу думку, можуть спонукати інвестора вкладати кошти в економіку, яку постійно ослаблює війна?

– Незаперечним є той факт, що інвестор прийме рішення вкладати кошти лише тоді, коли умови для нього будуть найприйнятнішими. В Україні зараз створено не найкращі умови для входження капіталу. До того ж країна перебуває у стані війни. При цьому ніхто з іноземних інвесторів не може визначити, де саме припиняться військові дії.

Сьогодні в країні важливо створити інвестиційний клімат, а не просто провести потужну піар-кампанію. Головне, аби інвестори були впевнені у завтрашньому дні. Необхідно покращити систему адміністрування інвестицій та систему захисту їх від можливої націоналізації. А Фонд держмайна України має проводити чесну приватизацію, надаючи можливості новим інвесторам, а не олігархічним структурам, які сформувалися за роки незалежності України.

Чинниками, які можуть позитивно вплинути на рішення іноземного інвестора, є надання кредиту МВФ, проведення низки реформ та цюгоричне підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Останнє слугує можливим варіантом посилення «ефекту сусідства» щодо надходження прямих іноземних інвестицій – активізацією інвестиційних вкладень з країн – сусідів ЄС.

– Які галузі найбільше цікавлять інвесторів порівняно з попередніми періодами?

– Якщо порівнювати галузеву структуру поточного року, 2009 (кризового року) та 2005 року (докризового року), то тенденція вкладення інвестицій щоразу змінюється. Проте має єдиний тренд: поступово знижуються інвестиції у промисловість та збільшуються у сектор послуг. Істотними є інвестиції у фінансовий та страховий ринки, тільки за 2013 рік їх частка відносно загального рівня вкладених інвестицій становила 26,4%. Це незважаючи на те, що минулого року низка банків з іноземним капіталом пішли з України. Безперечно, в умовах, коли промислове виробництво в країні стає не вигідним (тривала оборотність капіталу в умовах малої норми прибутку, високі ризики тощо), прямі іноземні інвестиції переважно надходять у торгівлю, будівництво та сектор послуг. Реально це не створить нової бази для розвитку країни, не принесе українській економіці нових технологій, ноу-хау та не змінить структури експорту. Відтак відкриття нових супермаркетів,

де власником є іноземний інвестор (частка інвестицій у сектор оптової та роздрібно торгівлі становить 13% усіх прямих іноземних інвестицій), стимулюватиме зростання імпорту, адже вони продаватимуть здебільшого імпортовану продукцію. Таким чином, за цими інвестиціями стоять не потенційне зростання експорту і стійкий потік валюти до України, а радше приплив імпорту.

– Які категорії іноземних інвесторів виявляють найбільший інтерес до стратегічних галузей, зокрема енергетичної?

– Загалом в Україні в енергетичному секторі серед іноземних інвесторів представлено такі категорії: транснаціональні корпорації, інституційні інвестори (зокрема міжнародні фінансові організації) та окремі енергетичні компанії. Транснаціональні корпорації є найпоширенішою категорією серед інших інвесторів і довгостроковими інвесторами, які можуть посприяти посиленню енергетичної безпеки на екологічно стійкій основі. Серед таких корпорацій, які працюють в Україні та які мали намір працювати, є вже перевірені супермейджори – ExxonMobil, Chevron, Shell, BP, Hunt Oil, Petrobras, – міцність становища яких тривалий час не викликала жодних сумнівів. Також у листопаді 2013 року Кабінет Міністрів України підписали з Eni та EDF (обсяги прогнозованих інвестицій – понад 4 млрд. дол., термін реалізації – 50 років) угоди щодо розробки Чорноморського шельфу. Проте через анексію Криму ці проекти було заморожено.

Серед інституційних інвесторів, «небайдужих» до енергетичного сектора України, можна виділити ЄБРР. Зазначимо, що станом на 1 січня 2014 року банк взяв на себе зобов'язання щодо надання 8,7 млрд. євро у 321 проект в Україні. Цей факт підтверджує зацікавленість міжнародної організації в енергоефективному розвитку країни, що має ґрунтуватися на європейських принципах. Зазначимо, що у 2013 році підтримку банку отримали: проект будівництва СЕС у Вінницькій області потужністю 5 МВт (5,4 млн. євро, компанія Rengy Development), вітропарк «Новоазовський» (48,8 млн. євро, компанія «Вітряні парки України»), проект будівництва біопаливної електростанції потужністю 18 МВт у смт Іванків Київської області (15,5 млн. євро, компанія EIG Engineering).

Повна версія [тексту](#)

Експерт економічних програм
Центру Разумкова
Катерина МАРКЕВИЧ

БОРГ ЗА РОСІЙСЬКИЙ ГАЗ БУДЕ СПЛАЧЕНО ІЗ ЗОЛOTOBАЛЮТНИХ РЕЗЕРВІВ УКРАЇНИ

Сплата боргу за російський газ із золотовалютних резервів є виправданим і єдино можливим кроком з огляду на економічне становище України.

Надзвичайно низький рівень золотовалютних резервів посилює ризик девальвації та ризик для платіжного балансу, тому може несприятливо відбитися на інвестиційній привабливості України.

Проте є сподівання на кредит Міжнародного валютного фонду, маємо також певні гарантії від Євросоюзу. Можливо, планується звернення-запрошення до інвесторів, хоча в стані політичної невизначеності та війни їхня зацікавленість не може бути високою.

Сьогодні ситуація із золотовалютними резервами не така вже й критична, бо в нас не передбачається великих зовнішніх виплат, окрім російського газу, до кінця цього року та навіть на початку наступного.

Повна версія [тексту](#)

*Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН*

РОСІЙСЬКА ЕКОНОМІКА НЕ ЗАЗНАЄ КРАХУ ВІД ПАДІННЯ ЦІН НА НАФТУ

З інтерв'ю про вплив ціни на нафту на бюджет Росії.

– Чи можна прогнозувати катастрофічні сценарії для російської економіки? Такі сценарії, які втілювалися для СРСР, зокрема через ціни на нафту у 80-х роках минулого століття, коли через розвал економіки Радянський Союз зрештою розвалився і як держава?

Я думаю, що такі катастрофічні прогнози є дещо перебільшеними. Все-таки на сьогодні російська економіка перебуває у більш міцному стані, ніж у період останніх років Радянського Союзу. Російська економіка інтегрована у світове господарство. І є можливості для підтримки життєздатності російської економіки не лише за рахунок нафти. У сучасній Росії, як і, в принципі, в Радянському Союзі, добробут пересічних людей, людські цінності не були на першому місці. Так звані «інтереси держави» домінували.

– Як падіння ціни нафти на світових ринках впливатиме на стан економіки Росії?

Якщо нинішня ситуація триватиме, це, звичайно, матиме негативний вплив на державні

російські фінанси і на девальвацію рубля. Тому що є закономірність «дорога нафта-дорогий рубль, дешева нафта-дешевий рубль» і це ми бачимо зараз. Тому тут вплив буде суттєвим.

– А який запас міцності путінської Росії в економічному вимірі?

Соціально-політичні складові, жорстка централізована система управління досить довго може утримувати Росію в тому стані, в якому вона перебуває. І, звичайно, ціна на нафту в поєднанні із західними санкціями є вагомим чинником. Але знову ж таки Росія вписана у світове господарство. Ці санкції матимуть вплив, але ніхто не буде зацікавлений в тому, щоб відбувся, як то кажуть, розвал Росії. Принаймні, це стосується найближчих 3-5 років. А далі – занадто далекий горизонт. Світ дуже динамічний. І навряд чи можна очікувати, що ми сьогодні можемо чітко спрогнозувати ситуацію, яка буде років через п'ять.

Повна версія [тексту](#)

*Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН*

УКРАЇНІ БРАКУЄ ІНВЕСТИЦІЙ, ЩОБ РЕАЛІЗУВАТИ СВІЙ ЗНАЧНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Рівень оплати праці в Україні поступається вже не лише Європі і США, але і Китаю, який традиційно відомий дешевою робочою силою. Згідно з даними, опублікованими журналом Time, середньостатистичний працюючий китаєць заробляє близько 450 доларів у місяць. В Україні ж середня зарплата у вересні становила 3481 гривень, що в перерахунку навіть за офіційним курсом становить менше 270 доларів.

В Україні як і раніше є значний потенціал. Є можливість для виробництва, а також працююча й освічена робоча сила. Наприклад, багато наших програмістів працюють на західні компанії, що підтверджує досить високі кваліфікаційні можливості українців. Єдине, чого нам бракує – це інвестиції. Якщо вдасться їх залучити, то можна очікувати на стрімке відновлення.

Повна версія [тексту](#)

*Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН*

ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ЗАРПЛАТ В УКРАЇНІ СПРИЧИНЕНЕ СПАДОМ ВИРОБНИЦТВА НА ДОНБАСІ

Головна причина зростання заборгованості за виплати заробітної плати в Україні, а також зниження рівня зарплати, пов'язана з тим, що більшість підприємств, які знаходяться у зоні збройного конфлікту, не працюють.

Падіння виробництва в Луганській і Донецькій областях становить 25-30 %, у інших же областях виробництво навіть зросло. Тобто ми бачимо, що динаміка вкрай нерівномірна, але основне падіння

виробництва саме в зоні АТО. Тому зарплатні заборгованості повністю повторюють динаміку виробництва і пов'язані з тими втратами, яких країна зазнає внаслідок агресії. Якщо ми поглянемо на структуру заборгованості, то побачимо, що її лівова частка знаходиться на Донбасі.

*Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН*

ОПЕК МОЖЕ ВТРАТИТИ ВИРІШАЛЬНИЙ ВПЛИВ НА СВІТОВОМУ НАФТОВОМУ РИНКУ

Організація країн-експортерів нафти (ОПЕК) втратить вирішальний вплив на світовому нафтовому ринку у зв'язку зі «сланцевим бумом» у США.

Прогноз середньої вартості нафти Brent на перший квартал 2015 року знижений до 85 доларів за барель з очікуваних раніше 100 доларів за барель, і швидше за все, ціна триматиметься у цих межах, оскільки у зв'язку з різким падінням вартості нафти за останній час найбільші країни ОПЕК значно знизили ціни на постачання сировини, бажаючи захистити свої сектори ринку, замість скорочення видобутку, яке могло би підтримати ціни. Враховуючи цей фактор, ОПЕК втратить позицію виробника, здатного впливати на динаміку нафтових цін, і є ймовірність, що цю позицію займуть США.

Зростання видобутку нафти в країнах, що не входять до ОПЕК, наприклад, у Мексиці та

Бразилії, призведе до того, що постачання нафти на світовий ринок може перевищувати попит, що натовість призведе до перенасичення ринку.

Стосовно ж виробництва нафти в США, то воно знаходиться на максимально високому рівні за останні 30 років і показує стійкість в обсягах видобутку. Адже країна зараз активно нарощує видобуток сланцевої нафти та може зайняти провідні позиції в цій сфері.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

РЕЗУЛЬТАТ ГАЗОВИХ ПЕРЕГОВОРІВ У БРЮССЕЛІ НАВЯРЯД ЧИ СПРИЯТЛИВИЙ ДЛЯ УКРАЇНИ

Газові переговори Росії, України і ЄС завершилися тимчасовим успіхом «Газпрому» адже йому вдалося відстояти основні параметри контракту 2009 року і гарантувати отримання грошей за газ, тоді як Брюссель значною мірою зняв ризики транзиту газу через Україну взимку.

Україні складно було вести переговори через тиск Росії і ЄС, оскільки європейці зацікавлені передусім у гарантіях безперебійного транзиту.

Іншим чинником, що ускладнив ситуацію, стало закінчення терміну мандатів поточного складу Європейської комісії: чиновники хотіли піти, підписавши угоду. Тепер «Нафтогазу» доведеться кредитувати «Газпром» за допомогою передоплати, а в умовах фактичного банкрутства компанії ці кошти необхідно виділити з резервів Нацбанку.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм Центру
Разумкова Володимир Омельченко

РОСІЯ ЗАЦІКАВЛЕНА У ЗАМОРОЖУВАННІ ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОНФЛІКТУ З УКРАЇНОЮ

Росія продовжить використовувати газ як інструмент впливу на Україну, навіть після досягнення домовленостей під час тристоронніх переговорів у форматі Україна-Росія-ЄС у Брюсселі.

Російська сторона зацікавлена в постійному заморожуванні енергетичного конфлікту, щоб мати можливість використовувати газове питання в залежності від обставин. Упродовж усіх 20 років незалежності України питання енергетики було питанням заборони Росією українських спроб євроінтеграції, реформ або спроб відійти від російського впливу. Росія не може відмовитися від цього інструменту впливу на Україну.

Якби російська сторона хотіла на комерційних умовах домовитися з Україною так, як вона це робить з іншими країнами, вже можна було б частково реструктурувати борги, підписати новий контракт або внести зміни в базову ціну діючого контракту. Є десятки способів і можливостей розв'язання цієї проблеми.

При цьому навіть після досягнення домовленостей на переговорах, це не означатиме, що вони виконуватимуться. Через тиждень можуть з'явитися якісь нові заяви, нові умови. Абсолютно очевидно, що Росія не відмовлятиметься від такого потужного інструменту впливу на українську політику, як газове питання.

Варто додати, що в тристоронніх переговорах Європа зацікавлена надати Україні кредит для оплати постачання газу, оскільки припинення постачання палива до нашої країни створить проблеми для забезпечення тиску в газопроводах, які забезпечують транзит газу до ЄС.

Повна версія [тексту](#)

У цьому номері інформаційного бюлетеня наведені окремі результати опитування, проведеного соціологічною службою Центру Разумкова з 10 по 14 жовтня 2014 року в усіх регіонах України за винятком Криму. Опитано 2004 респонденти віком від 18 років. Теоретична похибка вибірки – 2,3%.

Опитування проведено в рамках постійного проекту Центру Разумкова "Партійна система

України: особливості становлення проблеми функціонування, перспективи розвитку".

Більш докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на нашому сайті <http://www.razumkov.org.ua>

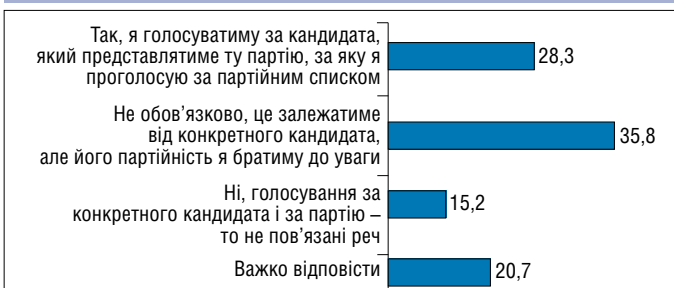
Чому Ви обрали саме цю партію ? % тих, хто вибрав якусь партію

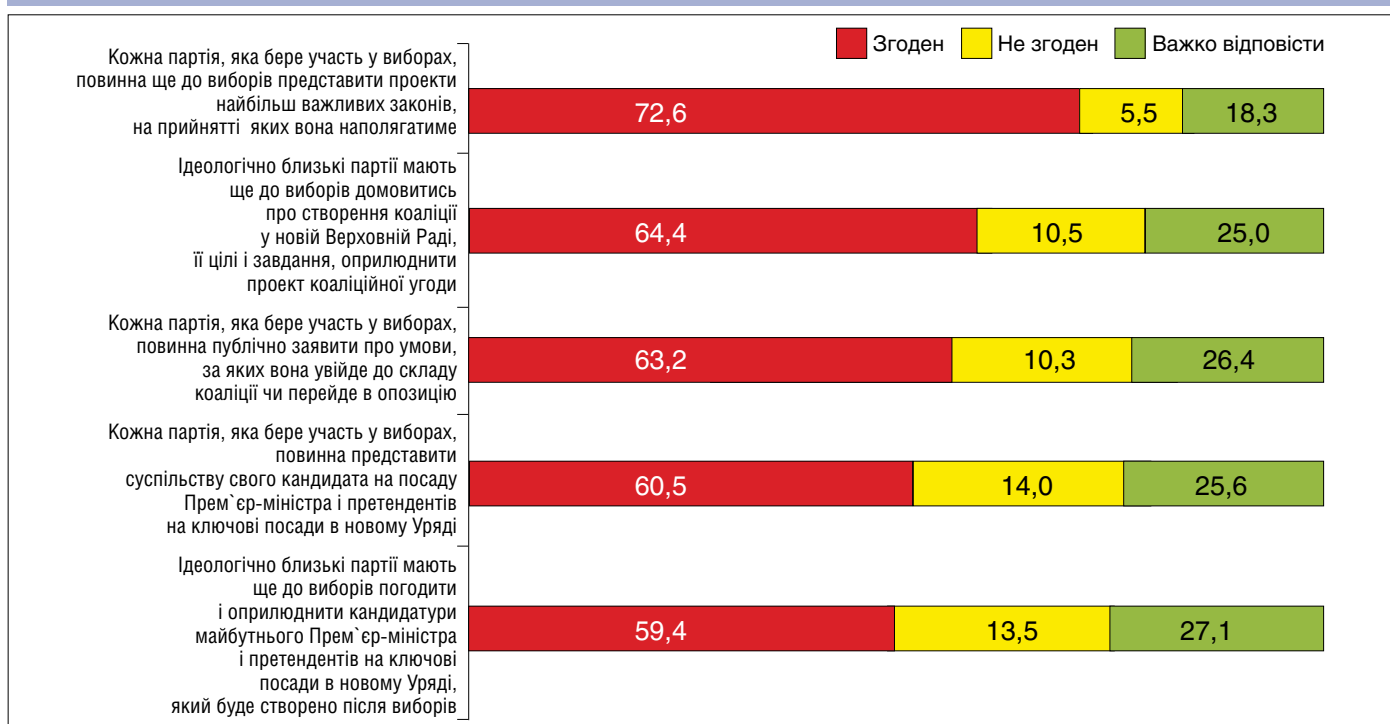
Чи задовольняє Вас список кандидатів від партії, за яку Ви хотіли б проголосувати? % тих, хто вибрав якусь партію

У своєму мажоритарному окрузі Ви віддасте свій голос за представника тієї ж партії, за яку голосуватимете за партійним списком, чи ні? % опитаних

Ви згодні чи не згодні з наведеними твердженнями?

Події Центру Разумкова

ЦЕНТР РАЗУМКОВА ДОПОМАГАЄ ПАРЛАМЕНТСЬКИМ ПОЛІТИЧНИМ СИЛАМ ПІДГОТУВАТИ ПРОЕКТ КОАЛІЦІЙНОЇ УГОДИ

У відповідь на звернення проєвропейських політичних партій, які були обрані до Верховної Ради на позачергових парламентських виборах, Центр Разумкова активно долучився до процесу підготовки тексту майбутньої Коаліційної угоди. Експерти Центру взяли участь в діяльності робочих груп, що готували проекти до розділів Коаліційної угоди з проблем економічного розвитку, внутрішньої і правової політики, енергетики, національної безпеки і оборони.

Це не перший досвід роботи Центру Разумкова із розробки коаліційних угод для українського Парламенту – експерти Центру брали участь у підготовці проектів відповідних документів у 2006, 2007, 2014рр.

ЗУСТРІЧ З КЕРІВНИЦТВОМ ПРЕДСТАВНИЦТВА ФОНДУ КОНРАДА АДЕНАУЕРА В УКРАЇНІ

5 листопада в Центрі Разумкова відбулася зустріч з керівницею Представництва Фонду Конрада Аденауера в Україні пані Габрієлою Бауманн. Від Центру Разумкова у зустрічі брав участь генеральний директор Анатолій Рачок.

Під час зустрічі були підбиті підсумки співпраці між організаціями за минулий рік і визначені пріоритетні напрями взаємодії на майбутнє. Зокрема, досягнуто домовленості про спільну реалізацію міжнародного проекту “Партійна система в Україні: сучасний стан перспективи розвитку”. В ході проекту передбачається співпраця українських, німецьких та польських партнерів, з метою сприяння розбудові в Україні дієвих і відповідальних політичних партій.

Учасники зустрічі обговорили також актуальні питання сучасної ситуації в Україні, зокрема, попередні підсумки парламентських виборів, перспективи формування парламентської коаліції та нового Уряду, ситуацію, що склалася в деяких регіонах України внаслідок російської агресії та діяльності проросійських терористичних угруповань, заходи, що здійснюються міжнародною спільнотою задля стримування агресора та нормалізації ситуації.

ЗУСТРІЧ ІЗ НАДЗВИЧАЙНИМ І ПОВНОВАЖНИМ ПОСЛОМ ПОЛЬЩІ В УКРАЇНІ

14 листопада 2014р. відбулася зустріч представників Центру Разумкова з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Польща в Україні паном Генриком Літвіном.

Від Центру Разумкова у зустрічі взяли участь Генеральний директор Центру А. Рачок, директор економічних програм В. Юрчишин, співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки М. Пашков, співдиректор програм зовнішньої політики та міжнародної безпеки О. Мельник та провідний експерт політико-правових програм В. Замятін.

Під час бесіди обговорювалися такі теми, як поточна суспільно-політична ситуація в Україні, активізація міжнародної співпраці України з країнами Вишеградської групи, використання практичного досвіду Польщі в процесі європейської інтеграції України, перспективи співпраці між Центром Разумкова та Посольством Республіки Польща в Україні у сприянні цим процесам.

ВИДАННЯ “УКРАЇНА-2014: СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА КРИЗА ТА ПОШУК ШЛЯХІВ РЕФОРМУВАННЯ”

Ця брошура продовжує серію, започатковану Центром Разумкова у 2013р. виданням “Україна-2013: між виборами і перед вибором”. У виданнях серії експерти Центру Разумкова окреслюють ризики, що виникають на шляху України до європейської інтеграції, економічного зростання й суспільного добробуту, аналізують дії і наміри інститутів влади та політичних сил, пропонують своє бачення врегулювання криз і конфліктів, а також – кроків, які сприятимуть покращенню ситуації в різних сферах життєдіяльності країни.

У цьому виданні вміщено статті з актуальних проблем вітчизняної економіки. Відзначаються негативні тенденції, зумовлені насамперед зволіканням її реструктуризації і створення базових умов для її сталого розвитку. Значного удару по економіці країни завдали торговельні обмеження РФ, економічний та енергетичний тиск і, нарешті – відкрита військова агресія та анексія українських територій. У цій ситуації експерти Центру Разумкова пропонують порядок з розв’язанням нагальних завдань із стабілізації економіки надати увагу також перспективам економічного розвитку і вже сьогодні готувати країну до кардинальних соціально-економічних реформ та імплементації Угоди про асоціацію з ЄС у повному обсязі.

Читати весь [текст](#) видання

**УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ЕКОНОМІЧНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ ОЛЕКСАНДРА РАЗУМКОВА**

Адреса: 01015, Україна, Київ, вул. Лаврська, 16
Телефон: (044) 201-11-98, факс.: (044) 201-11-99
Зворотній зв'язок: newsletter@razumkov.org.ua